

Santa Margarida

Collbató

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Can Pere Llong (Afores, s/n)
Emplaçament Agafar la pista que surt de la rotonda de can Llates i seguir els senyanls durant 1200 m
Alçada: 305

Coordenades:

Latitud: 41.54941
Longitud: 1.82707
UTM Est (X): 402178
UTM Nord (Y): 4600414

Classificació

Número de fitxa 08069 - 2
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Manca de manteniment. Hi ha humitat i les parets estan escrostonades.

Protecció Legal
Observacions protecció: PGOU 21/12/1984 (nucli històric)
Número inventari Sí, IPA: BLL 06.036

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08068A007000650000GX

Fitxes associades:

[Can Pere Llong](#)

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Assumpta Muset Pons
dl., 14/02/2011 - 01:00

Descripció

Santa Margarida de les Amenolles és una capella incorporada a la masia de can Pere Llong. Té una sola nau, planta rectangular i coberta amb una volta d'arc rebaixat, arrebossada i emblanquinada. La façana mira cap al nord-oest i té un portal rectangular, al qual s'accedeix mitjançant tres graons (un dels quals és de totxos posats de cairell), una finestra ovalada al damunt i un campanar d'espadanya fet de totxo amb una campana. La paret està arrebossada i pintada. En alguns llocs, però, es veu el material de construcció. No conserva elements arquitectònics originaris.

Història

El 945 els comtes Sunyer i Riquilda van donar l'església de Santa Margarida a Santa Cecília de Montserrat i el 1065 el bisbe Guislabert la donà a la canònica catedralícia de Barcelona. El 1487 hi vivia un ermità i el 1587 s'ordena la seva restauració. Al XVIII depenia de Montserrat com a possessor dels béns de Santa Cecília. Cada any, el 20 de juliol, diada de Santa Margarida, s'hi celebrava una missa oficiada per un monjo. Arran de les desamortitzacions del segle XIX passà a mans de la família Fossalba, de can Pere Llong, que la reconstruí l'any 1885. Actualment està desafecta.

Bibliografia

- RIBAS I CALAF, Benet (1990), Història de Montserrat (888-1258), Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat i Curial Edicions Catalanes, p. 83.
- PLADEVALL, Antoni (Dir.) (1992), Catalunya Romànica, vol. XIX, Barcelona, Enciclopèdia Catalana, p. 306.
- CODINA, Jaume, Josep MORAN i Mercè RENOM (Int.) (1992), El Baix Llobregat el 1789, Respostes al qüestionari de Francisco de Zamora, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.El Baix Llobregat el 1789. Respostes al qüestionari de Francisco de Zamora, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 124.
- ARXIU DE LA CORONA D'ARAGÓ, Arxiu Notarial, Ig. 1033 (2).
- ARXIU DIOCESÀ DE BARCELONA, Pierola, L. 33, f. 3 v.; i Ma. 34, f. 2 v.; i L. 28, f. 95.

